

תת"ע 8345/04/11 - מדינת ישראל נגד אסדי יאסר אסדי יאסר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8345-04-11 מדינת ישראל נ' אסדי

בפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אסדי יאסר אסדי יאסר

החלטה

הבקשה מוגשת לאחר כ-8 שנים מאז ניתן פסק הדין בעניינו של המבקש (**להלן: "הנאשם"**) כאשר לדאבון הלב היא רצופה אי דיוקים, ומנוגדת למציאות העובדתית, הכל כפי שיפורט להלן.

בבקשה נטען כי הנאשם לא ידע כלל על גזר הדין, ביום 17/4/12 הוא נעצר על ידי המשטרה לבדיקה שגרית, בה הודיעו לו על הפסילה. באותו תאריך, הוא התייצב בתחנת משטרה, במשגב, ומסר שם תצהיר הפקדה במקום רישיון, היות ולא החזיק ברישיון נהיגה. עוד הוא טוען כי הוא סבר שהתצהיר שהגיש למשטרה מספיק, ולא צריך לגשת לבית המשפט, מה גם שהמשטרה לא הסבירה לו דבר. לאחר מכן, ביום 18/1/13, במסגרת בדיקה שגרית, נודע לו, לטענתו, שוב, כי הוא מופיע כפסול מנהיגה, אז המשטרה טיפלה בעניין, והודיעה לבית המשפט כי הרישיון הופקד אצלם. לאחרונה, פנה למשרד הרישוי לצורך חידוש רישיונו, ונאמר לו כי עליו להמציא אישור הפקדה מבית משפט וכי אישור המשטרה אינו מספיק.

דין הבקשה להידחות, תוך חיוב בהוצאות ממשיות, וזאת מהטעמים שלהלן:

· הנאשם ידע היטב על המשפט, הוא הוזמן כדין למשפט, כעולה מאישור המסירה המצוי בתיק מיום 7/6/11, אשר נמסר לידי ג'ומאנה אסדי. למרות זאת, לא התייצב ונשפט בהעדרו, בין היתר ל-5 חודשי פסילה בפועל.

· ביום 14/7/11, פנה הנאשם לבית המשפט, כשהוא מיוצג, בבקשה דחופה הנתמכת בתצהירו לעיכוב וביטול פסק הדין. בתצהיר התומך בבקשה, טען שהוא הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון, הדיון נדחה ליום 14/6/11 והוא לא ידע על המועד החדש.

· בית המשפט קבע כי עליו למלא אחר הוראות גזר הדין, ולהפקיד את רישיונו בתיק בית המשפט,

כמתחייב מהוראות החוק, ורק לאחר שיעשה כן, ישוב בית המשפט ויידרש לבקשה, וזאת מבלי להביע כל עמדה לגביה. מאז, נדם קולו של הנאשם, הוא לא ביצע הפקדה בתיק בית המשפט.

בתחילת 2013 פנה שוב לבית המשפט בענין פס"ד שניתן בהעדרו, ואז ניתנה החלטה נוספת ע"י בית המשפט ביום 11/2/13 בה צוין, כי משלא ניתנה החלטה הדוחה את הדיון, חייב היה הסניגור להתייצב לדיון. הגשת בקשה לדחיית הדיון אינה גושפנקא להיעדר ממנו תוך הפניה לעפ"ת (חיפה) 19072-06-09 **פיראס חביבי נ' מדינת ישראל**, כב' השופטת ד. סלע, שאושרה בבית המשפט העליון במסגרת רע"פ 8333/09. גם מאז החלטה זו לא נרשמה בתיק פעילות כלשהי מצד הנאשם.

ביום 29/1/13, בוצעה פנייה לבית המשפט, במסמך הכתוב בכתב יד, וחתום על ידי פארס עומר, בו התבקש בית המשפט לחשב את הפסילה. באופן תמוה ולא ברור, נראה כי הפנייה נעשתה על ידי פארס עומר, מתחנת משגב, ולא על ידי הנאשם או בא כוחו. למסמך צורפה "הודעה על תפיסת רישיון של נוהג בפסילה על פי מסוף" מיום 17/4/12, חתומה על ידי הנאשם, בה הוא מצהיר כי ידוע לו ומובן לו שאסור לו לנהוג, בכל כלי רכב. עוד הצהיר שם הנאשם, "**אין לי רישיון נהיגה**".

רק כ-6 שנים לאחר מכן, הוגשה בקשה נוספת על ידי הנאשם, בה חזר על כך שהוא נתפס ביום 17/4/12 על ידי משטרת משגב, ונודע לו לראשונה שהוא פסול לנהיגה, והוא הפקיד תצהיר בתחנת משטרת משגב. ולאחר מכן, ביום 18/1/13 נתפס שוב על ידי המשטרה, כשהוא עדיין פסול.

בהחלטה שניתנה בבקשה הנ"ל ביום 29/4/19, הבהיר בית המשפט כי לפי הלכת **ג'אבר**, בקשות לחישוב פסילה, יש להגיש למשרד הרישוי.

למרות כל האמור, פונה כעת הנאשם באמצעות עו"ד אסדי מועמר, טוען שהוא לא ידע על פסק הדין, לא ידע על הפסילה, וסובר כי התצהיר שהגיש למשטרה הספיק לחישוב הפסילה.

מדובר בטיעונים שאינם מתיישבים עם החומר בתיק, וזאת בלשון המעטה, תוך שהנאשם לא חושף את המידע המפורט לעיל, המעיד על כך שהוא ידע היטב על קיומו של פסק הדין, לכל הפחות מאז הגיש בקשה לביטול.

אפשרתי לסניגור לשקול את עמדתו שוב תוך שציינתי כי הנטען בה אינו מתיישב עם החומר בתיק, אך הוא הבהיר כי הוא עומד עליה.

בנסיבות אלה, אני דוחה את הבקשה ונוכח התנהלות המבקש, אני מחייב את הנאשם בהוצאות משפט בסך של 1,000 ₪ שישולמו לטובת אוצר המדינה בתוך 30 יום.

הנני חוזר ומבהיר, כי יש לפנות למשרד הרישוי, לחישוב הפסילה.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ט, 13 יוני 2019, בהעדר הצדדים.